

SLOVENSKI POROČEVALEC

GLASILLO OSVOBODILNE FRONTE

Mesečna naročnina Lir 45.—, RM 15.—

Smrt fašizmu —
svobodo narodu

Leto VI., št. 46

Ljubljana, sreda 13. junija 1945

Cena L 2.— oz. RM 0.70

MARŠAL TITO O POGODBI S SOVJETSKO ZVEZO

»Sklenitev pogodbe s Sovjetsko zvezo je rezultat davnih težnj naših narodov in močen temelj varnosti za obe državi v mirni dobi«

Ob priliki ratifikacije pogodbe o medsebojni pomoči, prijateljstvu in sodelovanju med Jugoslavijo in Zvezo sovjetskih socialističnih republik je govoril maršal Jugoslavije JOSIP BROZ - TITO ter v svojem govoru dejal takole:

»Tovariši! Danes mora predsedništvo AVNOJ-a ratificirati Pogodbo o medsebojni pomoči, prijateljstvu in sodelovanju, katera je bila sklenjena 11. aprila 1945. leta med vlado Sovjetske zveze ter vlado demokratične federativne Jugoslavije. Ob tej priliki želimo poudariti veliki zgodovinski pomen tega akta.

Ta pomen je v prvi vrsti potrjen s tem, ker so vse naše federativne ednice, vsi sloji naših narodov sprejeli pogodbo z velikim navdušenjem. Sklenitev te pogodbe ni samo delo vlade, ki je to izvršila, temveč je to delo, oziroma rezultat davnih težnj naših narodov, težnj, ki so izražene v dolgoletnem boju petindvajsetih let. Petindvajset let so najnaprednejši sloji naših narodov zabeležili za vso odločnostjo te vezi z veliko bratsko zemljo — Sovjetsko zvezo. Borili so se ter rušili tisto bariero, katero so gradili razni reakcionarni elementi v stari Jugoslaviji, bodisi iz svojih osebnih interesov, bodisi za interese njim podobnih v inozemstvu. Bile so žrtve v tem boju. Ratinali so, stotine in stotine najboljših sinov je bilo obsojenih na dolgotrajno robijo ali poslanih v koncentracijska taborišča; poginjali so mladi, verni sinovi naše zemlje že davno pred velikim in težkim osvobodilnim bojem. Prav za tega del je bilo veselje naših narodov tem večje, ko so se izpolnile želje, za katere so se borili. Kakor so nekaj protiljudski elementih kakor Stojadinovič, princ Pavel, Cvetković, Maček ter mnogo njim podobnih »voditeljev« stare Jugoslavije izvršili vse, da Jugoslavijo čim bolj izolirajo od pravih prijateljev, in na ta način povzročili katastrofo 1941. leta, ko so našo državo napadle fašistične čete Hitlerja, Mussolinija in drugih, tako si je vlada demokratične federativne Jugoslavije naložila kot svojo prvo dolžnost, da naredi vse, da očuva našo državo, da je ne bi doletele slične katastrofe, da ji omogoči miren razvoj izgradnje.

Ta pogodba ni naperjena proti nikomur, ki ne znoja Hitlerjevskih in mussolinjevskih avantur, niti proti onim, ki hočejo mir, proti prijateljem naše dežele, ki žele spoštovati našo neodvisnost in svobodo, z eno besedo, proti onim, ki nam hočejo dobro v našem težkem delu, da bi ozdravili globoke rane, ki nam jih je povzročil skupni sovražnik Združenih narodov.

Naša država hoče živeti v miru in prijateljskih odnosih ne samo s svojimi sosedi, marveč tudi z našimi zavezniki iz velikega osvobodilnega boja. Z njimi hočemo imeti prav tako najboljše odnose ter sodelovanje v miru kakor smo sodelovali v vojni. Zaradi tega je tem težje dejstvo, da že v prvih dneh skupne veličastne zmage nismo naleteli na razumevanje za naše pravice pri nekaterih naših velikih zaveznikih za pravice, priborjene ne samo s potokji krvi, temveč tudi zgodovinsko utemeljene. Tak odnos in zanikanje naših pravic je sklidilo veselje naših narodov že v prvih dneh velike zmage nad sovražnikom. Takšne krivice se globoko vtisnejo v dušo naših narodov ter se težko pozabljajo. Toda zvesta ideja miru in zavedajoče se težke odgovornosti očuvanja in utrjevanja tako težko izvojevanega mira, vlada demokratične federativne Jugoslavije dela za ceno velikih žrtv vse, da bi preprečila nesoglasje in spopade tudi tam, kjer imamo popolno pravico.

Pred tem visokim predstavništvom lahko z zadovoljstvom ugotovimo, da je pogodba o medsebojni pomoči in prijateljstvu s Sovjetsko zvezo že do tega dne pokazala blagodejne rezultate. Drugače ni moglo biti. Zvesta svojim načelom spoštovanja neodvisnosti in pravic malih narodov in da jim v tem daje tudi svojo pomoč, Sovjetska zveza nima nikakršnih drugih interesov v Jugoslaviji razen, da živi z našo državo v najboljših odnosih ter da ji da vsakršno pomoč v njenem razvoju in obnovi. Jasno je, da so vsa ta dejstva prav dobro poznana vsem narodom Jugoslavije ter ni zato nikakor čudno, če naši narodi gledajo s tolikšno ljubeznijo na to veliko bratsko zemljo kot na svojo iskreno zaščitnico.

Ta pogodba je bila sklenjena še v času vojne proti Hitlerjevi Nemčiji. Toda ne samo za čim prejšnjo zmago nad skupnim sovražnikom, temveč je ona istočasno močna opora varnosti pred podobnimi napadi na našo državo. Pogodba je pogoj

za varnost v mirnem času za obe državi. Ona istočasno omogoča vsestranski razvoj ter utrjuje gospodarskega in kulturnega sodelovanja med narodi Jugoslavije in bratskimi narodi velike Sovjetske zveze. S tem so bile istočasno uresničene stoletne težnje naših narodov, ki so želeli takšno zblizanje in tesno sodelovanje z veliko slovansko državo, prav tako, kakor so stoletne težnje naših narodov, da bi bili

čim tesneje povezani z vsemi ostalimi slovanskimi narodi enako, ker jih je stoletja ogrožal isti sovražnik, nemški osvajalec, ker vidijo v tem združenju svojo lastno varnost in mir. Take težnje ne morejo biti v škodo drugih narodov, ker so mirljive in izhajajo samo iz želje, da se spoštujemo naše nacionalne pravice, naša neodvisnost in da naši narodi vladajo sami sebi.

Izjava jugoslovanske vlade

ob podpisu vojaškega sporazuma z Veliko Britanijo in Združenimi državami

Beograd, 12. junija 1945. (Tanjug.) Minister za zunanje zadeve demokratične federativne Jugoslavije dr. Subašić je izročil poslanikom Velike Britanije in Zedinjenih držav Amerike tole izjavo vlade demokratične federativne Jugoslavije ob priliki podpisa vojaškega sporazuma:

Vlada demokratične federativne Jugoslavije je sklenila, da z vladama Velike Britanije in Zedinjenih držav Amerike sklene vojaški sporazum, ki je bil predložen v notji z dne 2. junija 1945.

Jugoslovanska vlada se zaveda, kako težko so ranjena čustva in interesi jugoslovanskega življa v Istri, Trstu in na Primorskem, kakor tudi vseh jugoslovanskih narodov, ker se mora večji del jugoslovanske armade na zahtevo naših zaveznikov umakniti z ozemlja, ki ga je s toliko žrtvami osvobodila tujeja jarma, a še posebej zato, ker v vseh mestih razen v Trstu živi kompaktno jugoslovansko prebivalstvo.

Toda jugoslovanska vlada je sklenila to z namenom, da s svoje strani prepreči vsak možen povod za eventualne spopade, da ohrani in krvavi borbi ustvarjeno bratstvo zaveznika orožja in da skrbno goji in pogloblja dobre odnose s svojimi zavezniki, vse to pa z namenom, da se izgradi in zagotovi v Evropi mir.

Jugoslovanska vlada ima popolno zupanje, da z njenim sklepom ne bodo nikakor prejudicirane upravičene nacionalne zahteve Jugoslavije in prebivalstva Istre, Trsta in Primorske, ki je v tej vojni stopilo v borbo proti skupnemu sovražniku, fašistični Italiji in nacistični Nemčiji ter dalo ogromne žrtve za zavezniki stvar in manifestiralo na najjasnejši način svojo svobodno voljo, da se priključi k demokratični federativni Jugoslaviji.

Hkrati upa jugoslovanska vlada, da bodo pri izdelovanju detajlnih aranžmajev na osnovi vojaškega sporazuma iz-

dane zadovoljive odredbe z namenom, da se zavarujejo interesi tamkajšnjega slovanskega prebivalstva in Jugoslavije.

Jugoslovanska vlada uporablja to priložnost, da izjavi, da na ozemlju za katerega gre, niso njene oblasti vršile nikakršnih konfiskacij lastnine, niti deportacij ali aretacij, razen iz razlogov vojaške varnosti in to samo proti osebam, ki so poznane kot izraziti fašisti ali vojni zločinci.

Umik naše vojske iz Trsta in Gorice

Trst, 11. jun. Jugoslovanska vojska se po določbah sporazuma disciplinirano umika iz Trsta na demarkacijsko črto. Skozi mesto hite naši kamioni in kolge košone naših vojakov. Njihovi pogledi so trdni in odločni. Tržačarji postajajo po križcih in vzkljkajo »Vrnite se!« V predmestjih se zbira staro in mlado na cestah. Ljudje kraste vojake s cvetjem, jih poljubljajo in nemo strme za njimi, kakor da ne morejo razumeti njihovega odhoda. Z obrazov desetstosev in desetstosev tržiških antifasistov se bere zaskrbljenost, obenem pa neomahljiva odločnost, vztrajnost na sedanjih poti boja proti fašizmu, za pravo ljudsko demokracijo, za avtonomni Trst v demokratični federativni Titovi Jugoslaviji.

Čim je prebivalstvo Goriske zvedelo za sporazum med maršalom Titom in zavezniki, se je ljudstvo od blizu in daleč dvignilo in z zastavami in transparenti prihitele v Gorico. Iz Brd, Gorškega in Vipavskega se je v mestu zbralo nad 10.000 ljudi, ki so z burnimi vzkliki maršala Titu, Jugoslaviji in naši vojski-osvoboditeljici ter proti reakciji in fašizmu dajali duška svojemu razpoloženju. Z napis: »Tujeja počemo, svojega ne damo!« so množice prepevajoče naše bojne pesmi hodile po gorških ulicah in vztrajale v mestu ponoč v noč. Po mestnih ulicah so se dogajali nepopisni prizori. Ljudje so vojake ustavljali in objemali. »Marsikje jih niso pustili dalje. »Na naši s krvjo prepojeni zemlji smo mi gospodarji!« so jim prigovarjali in jih vedno znova objemali in rotili, naj se vrnejo in jih branijo.

Moskovski komentar o položaju v Jugoslaviji

Moskva, 11. jun. Poročevalec moskovskega radija o dogodkih v balkanskih deželah je večkrat med drugim izjavil:

Unikenje Hitlerjevske Nemčije je odprlo balkanskim narodom pot v novo življenje, zasnovano na svobodi in neodvisnosti. Eden izmed najvažnejših činiteljev te svobode in neodvisnosti je vzpostavitev bratskega tovarišstva med vsemi balkanskimi narodi. Kot primer bratskega tovarišstva narodov v okviru državnega organizma služi nova Jugoslavija. Prijetje maršala Tita po Sloveniji in Hrvatski je še enkrat pokazalo, da se edinstvo jugoslovanskih narodov vedno bolj utrjuje. Temu edinstvu služijo široke narodne množice in inteligencija, ki mu je že od nekdaj vdana. V novi Jugoslaviji ni zatiranja narodov. To izredno važno dejstvo je poudaril predsednik hrvatske vlade v svojem govoru, ki ga je imel v Zagrebu, in v katerem je dejal: »V Jugoslaviji ne obstoja in ne bo nikoli obstojalo zatiranje narodov. Ta Jugoslavija je bila stvorena s skupno voljo in skupno borbo vseh narodov.«

Narodna politika jugoslovanske vlade, zasnovana na načelu enakopravnosti vseh narodov, je našla v poslednjih dneh svoj izraz na pr. v ustanovitvi Madžarskega kulturnega društva in v ustanovitvi političnih organizacij bosansko-hercegovskih muslimanov in v okviru Narodne osvobodilne fronte. O novih odnosih med jugoslovanskimi narodi govori tudi manifestacija v Zagrebu, prirejana v čast predsedniku antifasističnega sveta Hrvatske, znanemu borcu za svobodo, pesniku Vladimirju Nazorju. V svojem govoru, ki ga je imel na mitingu, je Nazor poudaril temeljne izpremembe, ki so v poslednjih mesecih nastopile na Hrvatskem. Skupna borba srbsko-hrvatskih edinic je predstavljalna oni plan, v katerem se je skovalo resnično bratstvo med srbskim in hrvatskim narodom.

Glede na odnose, ki se vzpostavljajo med poedinimi narodi jugoslovanske federacije, je značilna bratska pozornost, ki so jo izkazali hrvatski kmetje onim srbskim kmetjem, ki so bili najbolj prizadeti. Kmetje iz neke hrvatske vasi so zbrali velike količine moke, žita, krompirja in drugih pridelkov ter poslali te življenjske potrebščine v pomoč svojim srbskim bratom.

Bratstvo slovanskih narodov se dviga kakor neporušljiv zid, ob katerem se bodo razbili vsi poskušni nemški napadi. To je, gledje, najvažnejši politični nauk, ki so si ga balkanski narodi pridobili v svoji bližnji preteklosti.

Zakon o odlikovanjih in koljajah

Beograd, 11. jun. (Tanjug.) Na svoji zadnji seji 9. junija je predsedništvo AVNOJ-a izdalo zakon o odlikovanjih in koljajah demokratične federativne Jugoslavije. Odlikovanja in koljaje, ki so bile s tem zakonom ustanovljene, so: odlikovanje Narodnega heroja, odlikovanje Svobode, odlikovanje Partizanske zvezde 1. stopnje, odlikovanje Narodnega osvoboditelja, odlikovanje Hvalnozvezde 1. stopnje, odlikovanje Bratstva in edinstva 1. stopnje, odlikovanje Partizanske zvezde 2. stopnje, odlikovanje za Zasluge za narod 2. stopnje, odlikovanje Bratstva in edinstva 2. stopnje, odlikovanje Partizanske zvezde 3. stopnje, odlikovanje za Hrabrost, odlikovanje Dela 1. stopnje, odlikovanje za Zasluge za narod 3. stopnje, odlikovanje Bratstva in edinstva 3. stopnje, odlikovanje Dela 2. in 3. stopnje; koljaja za hrabrost, koljaja za zasluge za narod, partizanska spomenica 1. 1941.

ŠIRITE TISK
Osvobodilne fronte!

Amerika in vojni zločini

Izjava glavnega ameriškega tožilca o vojnih zločinih

Washington, 11. jun. Sodnik vrhovnega ameriškega sodišča Jackson, ki se je kot glavni ameriški tožilec udeležil v Londonu sej zavezniške komisije za kaznovanje vojnih zločincev, se je vrnil v Ameriko in podal svojo poročilo predsedniku Trumanu. V tem poročilu pravi, da morajo biti vsi vojni zločinci, mali in veliki, pravično kaznovani. Kaznovanje vojnih zločincev predstavlja zahtevo, ki jo postavlja celotno civilizirano človeštvo. Zločini nacistov so tako strašni in so vsemu svetu prinesli toliko trpljenja, da bi pomenilo norčevati se iz mrtvih, ako bi zločinci ne bili kaznovani. Vsa zgodovina nacistov je samo ena veriga zločinov.

Poročilo pravi nadalje: Ko so se ti nacistični zločinci, glavni voditelji nacistične stranke, oddelek SS in Gestapa, z nasiljem »polastili« oblasti v Nemčiji, so takoj začeli politiko mednarodnega ropanja. Oni zločinci, ki so sedaj v zavezniški oblasti, poskušajo oprati se z izgovorom, da so delali samo na povelje, toda s tem izgovorom se nikakor ne morejo rešiti pred kaznjico, zakaj vsi člani oddelekov SS in Gestapa so bili prostovoljno v teh organizacijah. Vsakdo, ki je pripadal eni izmed teh organizacij, je moral vedeti, kaj od njega zahtevajo.

Vodilne osebnosti nacistične stranke kakor tudi člani nemškega generalnega štaba so prav tako zločinci, ker je bila vojna, ki jo je Nemčija začela, zločin. Hitlerjeva vlada je dala tudi pobudo za napad na Pearl Harbour dne 7. decembra 1941.

V svojem poročilu dodaja Jackson, da so vojni zločinci razdeljeni v tri razrede: mednarodni zločinci, katerih zločini teritorialno niso omejeni in jih bo sodilo mednarodno sodišče; zločinci, ki so izvrševali svoje zločine v posameznih deželah in ki bodo sojeni v teh deželah; končno ostali zločinci, ki so zakrivilli zločine proti lastni deželi in proti sodržavljanom in ki jih bodo sodili v njihovi domovini.

Ob predaji tega poročila je newyorški radio objavil: Vsi narodi in ves svet, ki smatrajo zakon in pravičnost za temelj svobode, bodo popolnoma soglasni s tem poročilom g. Jacksona.

Odhod zastopnikov komisije za vojne zločine iz Pariza

Pariz, 11. jun. Odposlanci komisije združenih narodov za vojne zločine, ki so v Parizu razpravljali s predstavniki francoske vlade in z britanskimi in severnoameriški vojaškimi oblastmi, bodo danes zapustili Pariz. Odposlanstvu načeluje lord Wright, predsednik komisije.

Maršal Stalin prezidentu Trumanu

Moskva, 12. junija (Tass). Maršal Stalin je poslal ameriškem prezidentu Trumanu ob tretji obletnici podpisa sovjetsko-ameriške pogodbe o medsebojni pomoči brzojavko, v kateri se zahvaljuje Zedinjenim državam za poslani vojni material in živila, kakor pravi:

»Ameriška pomoč je igrala važno vlogo in znatno pripomogla k uspešnemu zaključku vojne proti skupnemu sovražniku Hitlerjevske Nemčiji. Izražam trdno prepričanje, da se bodo prijateljske vezi, ki so bile ustvarjene v skupnem boju med Sovjetsko zvezo in Zedinjenimi državami, uspešno okrepile tudi v bodočnosti v dobrobit naših narodov in v korist trdnega sodelovanja med vsemi svobodoljubnimi ljudstvi.«

Podobno brzojavko je poslal Molotov, sovjetski komisar za zunanje zadeve, ameriškim državnemu tajniku Stettinusu.

Naraščanje opozicije proti argentinski vladi

Newyork, 11. jun. (Reuter) Poročila iz Argentine zaznamujejo naraščanje opozicije proti Farrell-Peronovi vladi. »Washington Post« poroča iz Montevidea, da je

vplivna ženska organizacija »Junta de la Victoria« objavila ne glede na ponovne vladne grožnje proglaš, v katerem ostro protestira proti represalijam, ki so se v zadnjih dveh letih izvajale v Argentini. »Izvrševali bomo naše dolžnosti kot argentinski državljani,« pravi proglaš, »in pomagali onim, ki so žrtvovali vse, da so rešili naše ljudstvo strahot nacistične prevlade. Nadaljevali bomo boj za priznanje zakonitih pravic.«

Poljaki v Detroitu

za varšavsko vlado

Varšava, 12. junija (Tass). Ministrski predsednik Moravski je prejel pismo poljske kolonije v Detroitu, ki izraža veselje ob priliki osvoboditve Poljske in zahvalnost Rdeči in poljski vojski za njihovo junštvo. Pismo pravi, da so Poljaki iz Detroita poslali vjadj Združenih držav resolucijo, v kateri jo prosijo, naj prizna začasno vlado poljske republike Poljska kolonija v Detroitu je organizirala zbirko oblačil in zdravil za svoje rojake na Poljskem. Pismo nadalje podčrtava obljubo Poljakov iz Detroita, da bodo nudili začasni vladi vso pomoč tudi v bodočnosti, za politično in gospodarsko prireditve demokratične Poljske.

Izd volitev v Kanadi

London, 12. jun. (BBC) Izid večerašnjih volitev v Kanadi pomeni povratek liberalne vlade Mackenzie Kinga na oblast.

Herriot o sodelovanju s Sovjetsko zvezo

London, 11. jun. (Reuter.) Nedavno je prvič govoril po svojem prihodu iz nemške internacije predsednik francoske poslanske zbornice in bivši ponovni predsednik francoske vlade dr. Edvard Herriot, ki je naglasil potrebo utrditve angleško-francoskega prijateljstva in napovedal, da bo napisal knjigo spominov o podpisu premirja Francije s Hitlerjevske Nemčije.

Herriot je tudi obširno govoril o Sovjetski zvezi, ki jo je obiskal 1. 1924. in 1933. »Obkrat sem videl tam dobre tehnike in odlične inženjerje ter spoznal moč, ki jo je predstavljala ta nova dežela. Jasno mi je bilo takoj, koliko bi nam lahko pomagala. Akci bi takrat zgradili močno angleško-francosko-rusko zvezo, bi se Hitler ne upal ganiti. V zunanji politiki ni mogoče zgraditi nič trajnega, če jo podprejamo vprašanjem notranje politike. Če takrat bi morali prenehati Francozi s premišljevanjem. Zadoščal bi samo pogled na zemljevid, pa bi videli, kako nujno potrebuje Francija, kot soseda Nemčije, odločne in prisrčne podpore Rusije.«

Sovjetsko mnenje o postopku z Nemčijo

Moskva, 12. jun. Moskovski radio je poročal v ponedeljek ponoči v svoji nemški oddaji, da je trajanje sedanega sistema v Nemčiji odvisno predvsem od izpolnitve zahtev, ki so bile postavljene v zavezniki izjavi, podpisani v Berlinu 5. junija. Sedanji sistem bo prenehal obstajati, ko bodo vse zahteve zmagovitih sil popolnoma izpolnjene in ko se bodo zavezniki prepričali, da sta nacizem in nemški militarizem popolnoma uničena, kakor tudi, da Nemčija ne more več ogrožati miru. Sedanji ukrepi v Nemčiji se ne smejo razumeti kot aneksija. V Nemčiji ni nobene oredne oblasti, ki bi mogla prevzeti odgovornost za ohranitev miru in reda ali izpolnitve zahteve zmagovitih sil. Zato izvajajo oblast predstavniki štirih zavezniki sil. Zmagovite sile zagotavljajo nemškemu narodu, da bo Nemčija zopet obstojala, obenem pa ji kažejo na konkretni način, kako bi mogel nemški narod popraviti svoje zločine proti človeštvu in kako bi mogla Nemčija zopet dobiti svoje mesto v družini narodov.

Očitki bivšega prvega lorda admiralitete angleškemu konservativcem

London, 11. jun. (Reuter.) Bivši prvi lord angleške admiralitete Alexander je v svojem volinemu govoru po radiju ostro kritiziral nedavno Churchillov volinji govor in politiko torijskih konservativcev. Alexander je opozoril Churchilla, da služi samo kot krinka konservativcem, ki ga bodo pozneje odinili v stran, kakor so že svoje dni Lloydja Georgea. Alexander, ki je eden izmed vodilnih laburističnih državnikov, je ugotovil, da je Anglija zadnjih 21 let stalno propadala, kar dokazuje nezaposelnost konservativcev, ki so vladali v Angliji neomejeno 18 let in pol. Želi so neuspehe na vseh poljih. Pod njegovo vlado je nihalo število angleških brezposelnih stalno med milijonom in tremi milijoni parov rok. Churchill je bil pred leti drugičnega mnenja o konservativni stranki, kakor je danes. Leta 1936, ji je očital, da je odločena samo za to, da se nič ne odloči. Dve leti pozneje pa jo je napadel, da ni znala preprečiti obozvožitve Hitlerjevske Nemčije, niti primerno obozvožiti angleški narod in mu zagotoviti primerno mednarodno varnost.

Konservativci se zavedajo sedaj svoje krivde in se skrivajo za monopol patrio-tizma. Pred narod prihajajo s patrio-tičnimi

frazami, stvarno pa mislijo samo na svoje zasebne koristi. Zavoljo njihovih fraz o svobodnem delovanju zasebnih podjetij je moral angleški narod prerašati zlo brezposelnost in siromaštva. Dejstvo je, da je britanska gradbena industrija nazadovala, da je število delovnih ur v ameriški bombniški industriji desetkrat večje kakor v angleški. Prav tako je dejstvo, da je promogovna proizvodnja v vseh državah relati-vo večja, kakor je v Angliji. Ko so začeli konservativni industrialci v težave in prišli prosit vlado pomoči, jih ta ni zavežala za dano pomoč s pristankom na reformo njihovih podjetij. Mirno je pristajala na vse bolj obširno monopoliziranje raznih panog angleške industrije, proti kateremu se bore laburisti že leta. Laburisti bodo svojo borbo nadaljevali in vztrajali pri zahtevi, da ima vsak delavoljni Anglež pravico do dela. Industrijski monopoli se morajo odstraniti, Angleško industrijo je treba prisiliti, da bo pospešeno modernizirala svoje naprave, ki morajo priti pod javno nadzorstvo in oblast.

Končno je zagotovil Alexander angleški mornarici na Daljnem vzhodu, da lahko vedno računata s pomočjo laburistov do nje-ne zmage nad Japonci.

